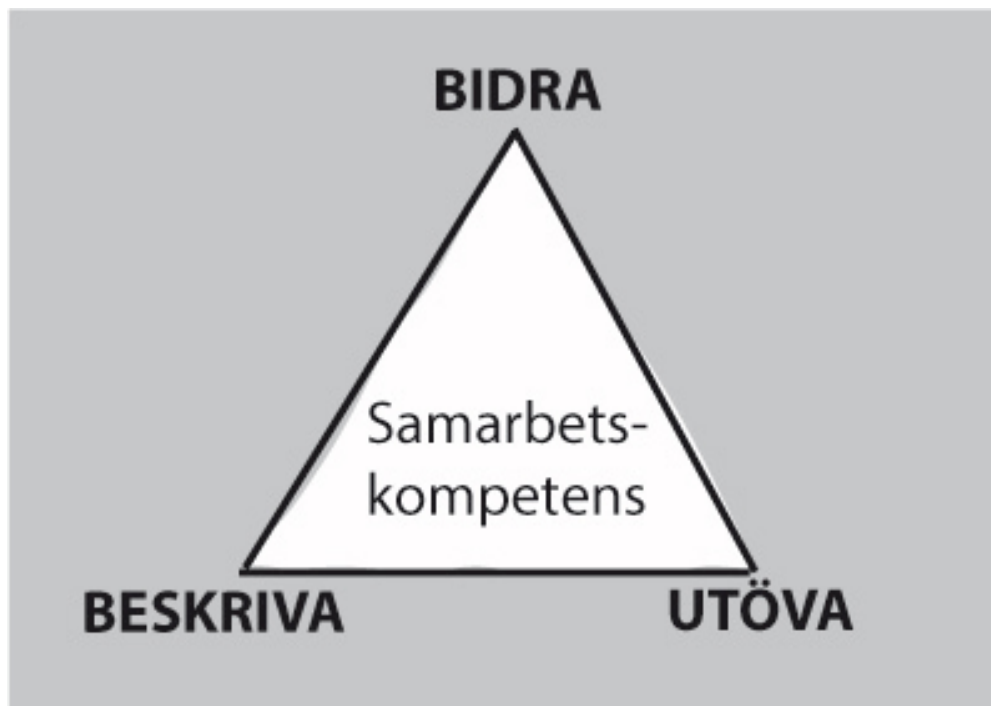

Pedagogiska principer för nätverkssamhället

av Bengt-Åke Wennberg och Monica Hane

Den form, som dagens undervisning undantagslöst har, är att några skall lära något från en lärare eller från ett föreskrivet material. Därmed utesluts sådant lärande som uppstår i den sociala kontexten. I de flesta fall ger denna ensidigt lärarledda utbildningsform inte ett kunnande som räcker till i dagens arbetsliv. Där krävs också flexibilitet, omdöme, ansvarstagande, problemlösningsförmåga och kommunikationsförmåga.

I alla verksamheter tvingas man numera samverka med andra och därför utveckla även andra förmågor än de rent teoretiska eller konkret praktiska. Förr lärde man sig denna samverkan i "familjen", "på jobbet" eller i samhällslivet. Skolan och militärtjänsten är exempel på sådana sociala grupperingar i vilka man formas till samhällsmedlem.

I dagens komplexa samhälle, med de ökade krav som ställs på koordination och anpassning så räcker emellertid inte dessa "normala" aktiviteter till. De gamla utbildningsformerna och inte heller verksamhetsstrukturerna är anpassade för de nya kraven. Utbildningssystemets och arbetslivets kontext måste nu förändras och effektiviseras så att det gynnar det ständiga lärande och utvecklingen av den impuls kontroll som i dag krävs.

Det har i våra studier visat sig att sociala samspel och engagerande artefakter (sådan man "tänker" och "känner" med – exempelvis musik, drama, litteratur och utforskande samtal) har stor betydelse för denna form av lärande. Vi har berättat om detta i vårt häfte "Partnerskapande lärande". Vi avser att fortsätta diskussionen om dessa frågor.